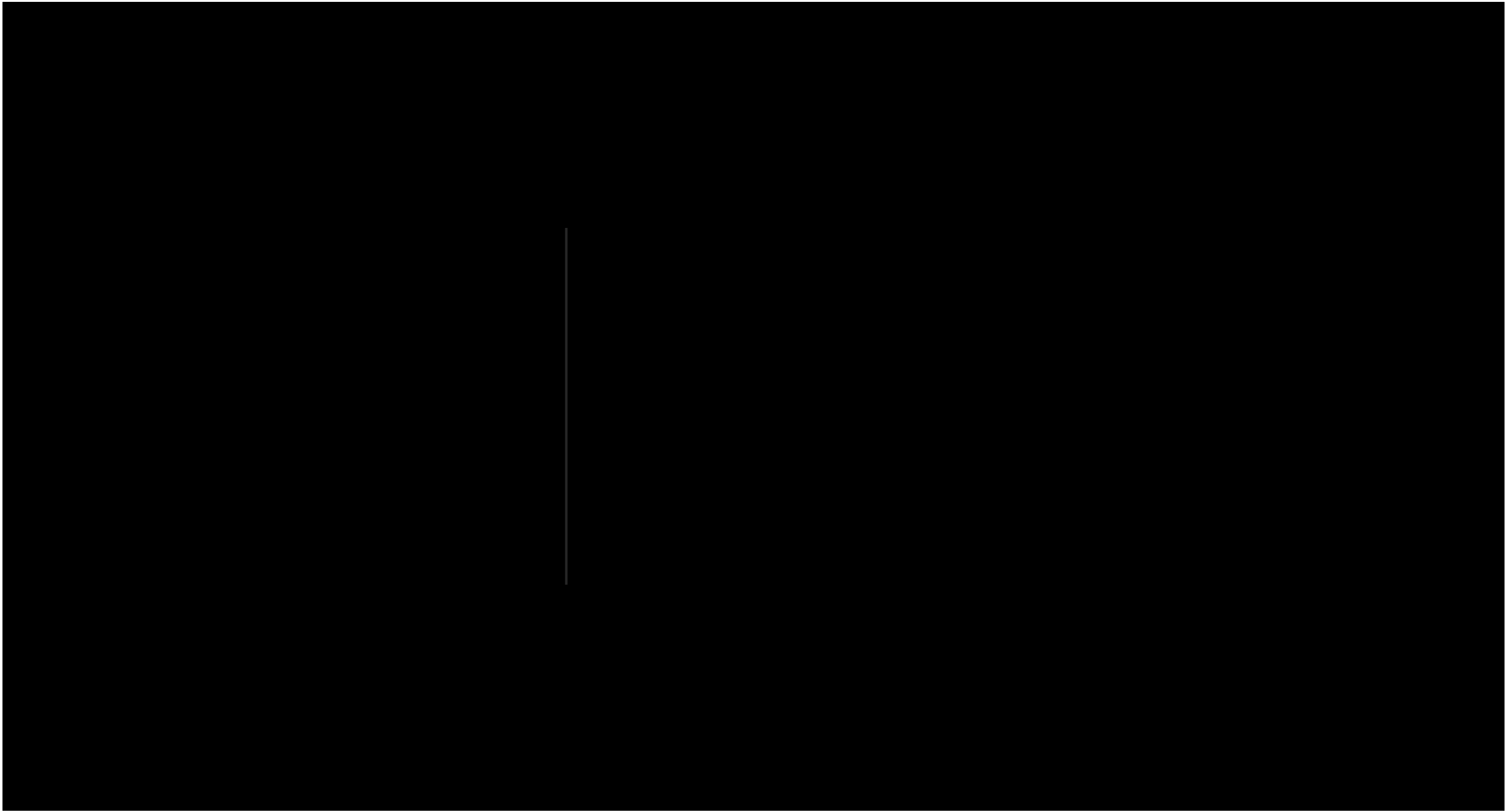

Pomalá kinematografie

Úvod

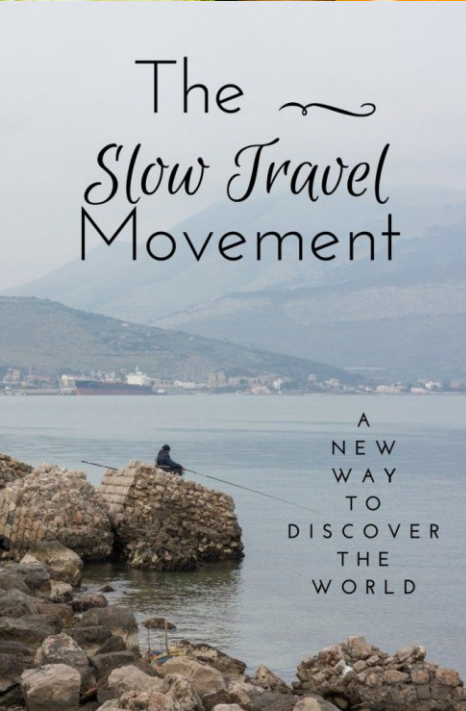
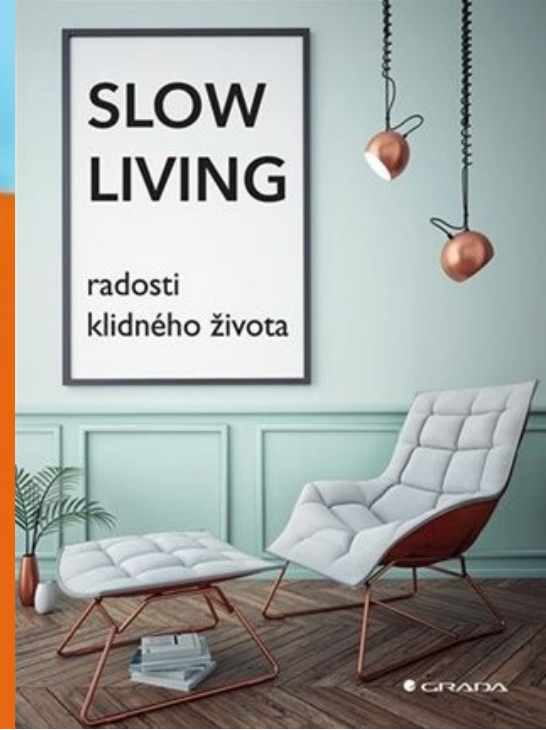
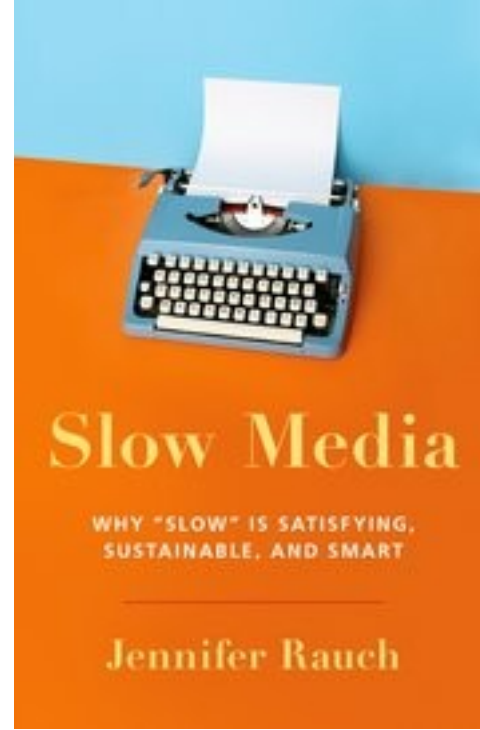
DIANA RICHARDSON

SLOW SEX

(SEXO SIN PRISAS)

Sensualidad consciente
para una sexualidad plena y sostenida

- **Pomalé hnutí** (*Slow movement*) vzniká koncem 80. let v Itálii při demonstraci proti otevření pobočky McDonald's (fast food x slow food)
- Postupně se především v rozvinutých zemích rozšiřuje na celou škálu „pomalých“ aktivit = étos zpomalení jako protiváha ke konzumnímu životu v pozdním globalizovaném kapitalismu
- *„Filosofie pomalosti není o tom dělat všechno šnečím tempem. Jde o to najít pro všechno tu správnou rychlost. Vychutnávat si hodiny a minuty, ne je počítat. Nedělat věci rychle, ale co nejlépe. Upřednostňujeme kvalitu nad kvantitou ve všem, od práce, přes jídlo až po rodičovství.“*
(Carl Honoré, *In Praise of Slowness*, 2004)

Jason Bourne (r. Paul Greengrass, USA/Velká Británie/Čína, 2016)

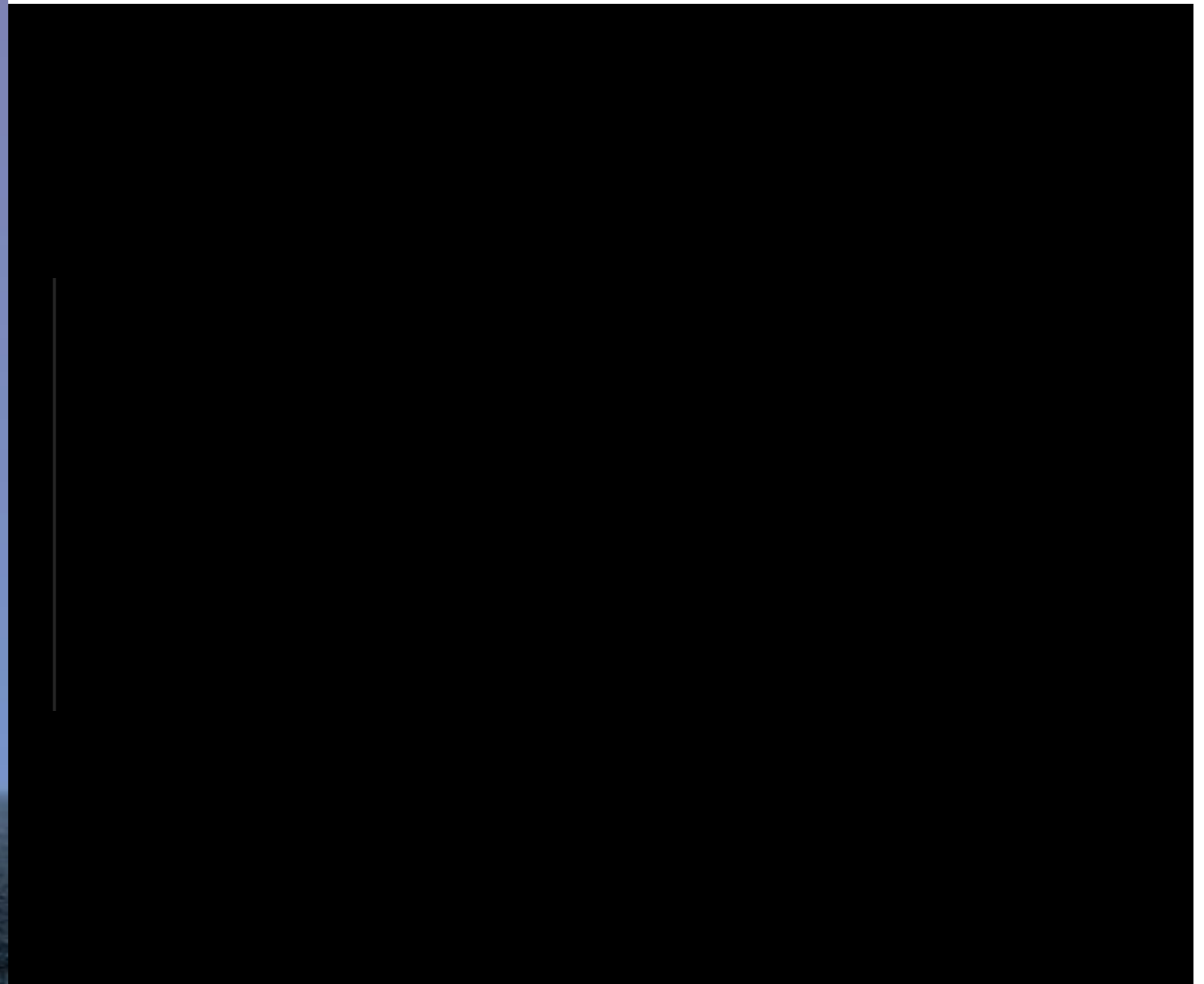
Čtyřikrát (Le Quattro volte, r. Michelangelo Frammartino, Itálie/Německo/Švýcarsko, 2010)

Slow Movies

Countering the Cinema of Action

IRA JAFFE

Jaké jsou formální a stylistické konvence pomalé kinematografie?

- Dlouhé záběry
- Celkové rámování
- Statické kompozice
- Strohá mizanscéna
- Dějová vyprázdňenost
- Důraz na všední činnosti
- Tlumené herectví
- Ambientní zvuková stopa

-
- Nejen, že se v pomalých filmech „nic“ neděje, ale tomuto „nic“ je navíc věnováno nadměrné množství času
(*„It is not simply that nothing happens in these films but that it takes too long for nothing to happen.“*)
  - Místo klasického vyprávění vystupují do popředí abstraktnější dimenze času, pohybu, filmové sebereflexivity
  - Často dochází k rozměňování fikčních a dokumentárních parametrů díla – nelze snadno určit, zda jde o hraný film nebo o dokument

https://iffr.com/sites/default/files/content/hbf_complete_results_2017_lr.pdf
<https://www.iffrunleashed.com/>

SLOW CINEMA BACKLASH.

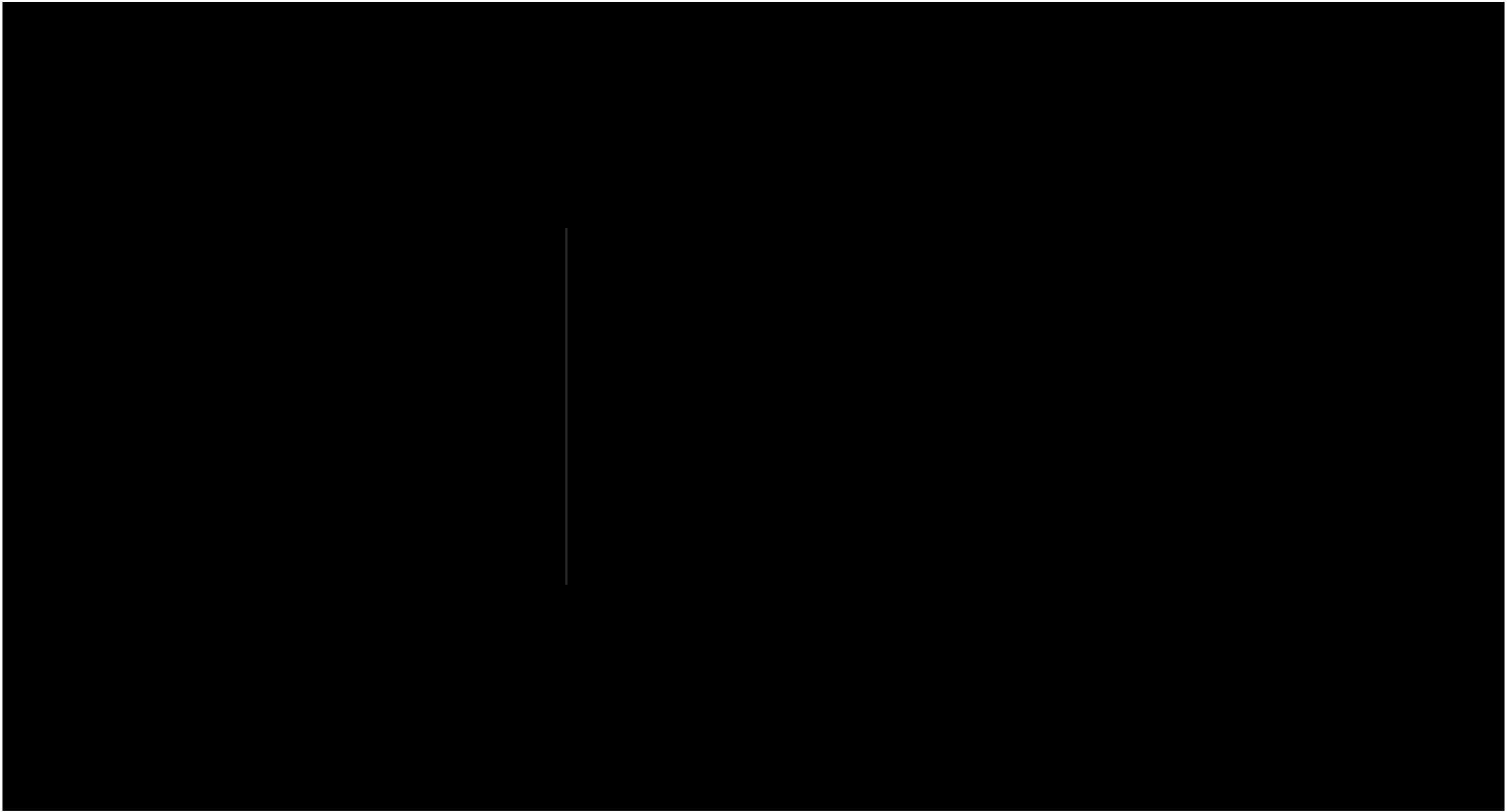
Debaty okolo pomalé kinematografie (2010-2011) rozdělily anglofonní filmovou kritiku

- *„Když poněkolíkáté sledujete postavu, jak se plahočí po lesní cestě, jako by se nad vámi vznášela nevyřčená výhružka: Přiznejte, že vás to nudí, a budete za ignoranta. Takové filmy jsou pasivně-agresivní v tom smyslu, že vyžadují fůru našeho drahocenného času a dosahují přitom jen prchavých estetických a politických účinků: Občas to za to stojí, občas ne.“* (Nick James, magazín Sight&Sound)
- *„Ze stylu složeného z dlouhých záběrů, velkých celků, pomalých pohybů kamery a strohých dialogů se stala naprostá rutina; jde dnes o zautomatizovaný mezinárodní styl, který signalizuje ‚seriózní umělecký film‘, ovšem bez špetky originality nebo zajímavého vhledu.“* (Steven Shaviro, blog The Pinocchio Theory, <http://www.shaviro.com/Blog/?p=891>)

Slow films, easy life

- *„Pomalá kinematografie je nepřesný termín, který evokuje pohrdání a karikaturu. Omezovat tuto kinematografii na ‚pomalost‘ je reduktivní a povrchní. Právě proto, že nespokojení diváci [jako Nick James] pouze ulpívají na povrchu, si z těchto filmů nedokáží nic podstatného odnést.“*
- *„Kritici se musí naučit pojmenovávat věci, které nejsou zcela zjevné, naučit se nalézat obsah za zdáním prázdnoty, naučit se porozumět hloubce a komplexitě, která se objevuje v intervalech mezi zdánlivě nepatrnými detaily.“*
- *„Pokud vám vadí mít za povinnost sledování filmů, najděte si práci, která nebude tolik zatěžovat vaši trpělivost. [...] Za takové ‚názory‘ nejste placení. Nechceme od kritiků slyšet, jestli si sledování filmů užívají, chceme od nich slyšet, jestli jsou ty filmy dobré!“*

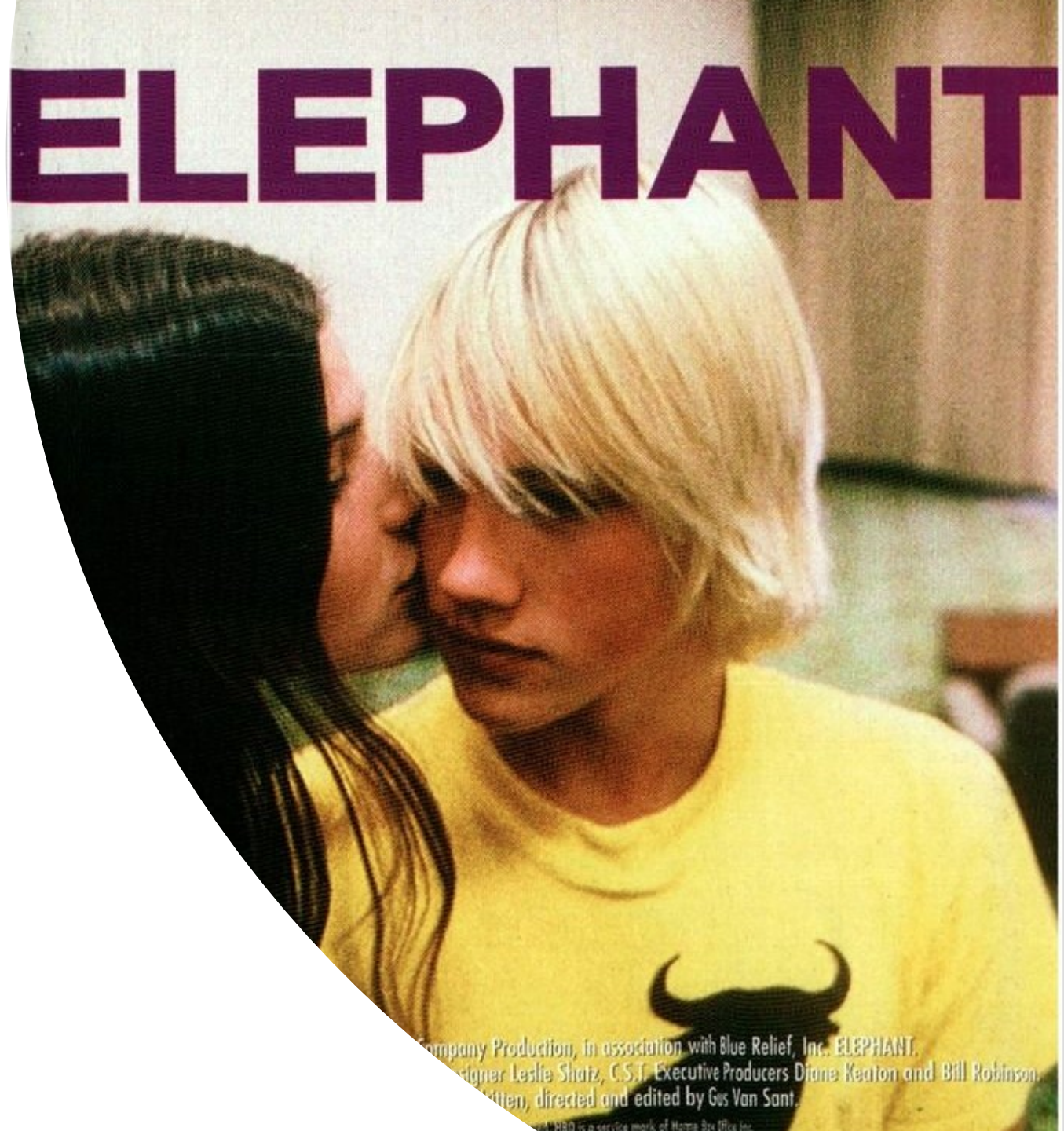
Z plamenné obhajoby *současné kontemplativní kinematografie* (Contemporary Contemplative Cinema) blogera Harryho Tuttlea, která zároveň volně přechází v otevřený útok proti lenosti profesionálních kritiků
(<http://unspokencinema.blogspot.com/2010/05/slow-films-easy-life-sight.html>)

Slon (*Elephant*, r. Gus Van Sant, 2003)

- Vedle filmů *Gerry* a *Poslední dny prostřední díl* Van Santovy „trilogie smrti“
- Volně zpracovává události okolo masakru na americké střední škole Columbine (1999)
- Inspirace stejnojmenným středometrážním filmem (1989) Alana Clarka o sektářských vraždách v Severním Irsku
- Dobře ilustruje některé typické postupy pomalé kinematografie

- Oproti konvenčním hollywoodským filmům Slon inscenuje dramatickou akci s důrazem na její banalitu a všednost
- Poklidný pohyb studentů po škole je snímán stejně jako pohyb vrahů se zbraněmi

- Film posouvá do popředí temporalitu/časovost
- Vrací se v čase, opakuje z jiných perspektiv tytéž (?) události
- Chvillemi zdánlivě bezdůvodně zpomaluje záběry

- Svým stylem film naznačuje paralelu mezi akčními videohrami a skutečnou střelbou ve škole
- Prostřednictvím motivu fotografie otevírá otázky okolo vztahu reality a různých typů umění

